

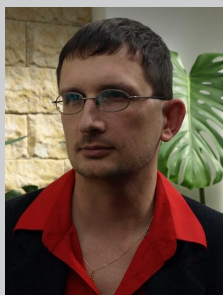

└ Pořadatelský tým

Třetí číslo Hraný je věnováno představení týmu, který letošní CVVZ připravuje. Kromě zde uvedených „lídrů“ je důležité, že se můžeme opřít o další desítky pomocníků. Naprostá většina pořadatelů jsou lidé, kteří se práci s dětmi a mládeží věnují řadu let, někteří desetiletí. Členové štábu odpovídali na čtyři otázky:

1. Čím jsem?
2. Co budu mít na CVVZ na starost?
3. Proč jet na CVVZ a proč do Třebíče?
4. Umím si ještě hrát a udělat něco šileného?

Honza – Jan Burda

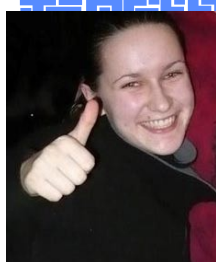
1. Profesionálně jsem nyní předsedou představenstva Rady dětí a mládeže Kraje Vysočina. Dalo by se ale taky asi napsat lektor, propagátor volnočasových aktivit, předseda občanského sdružení KADET, předseda správní rady Galénova nadačního fondu... Je du... Je toho víc. Takže čím vlastně jsem? Asi nejvíce obyčejným člověkem, který svůj pracovní i soukromý čas věnuje dětem a mládeži...

2. Tak nějak od všeho trochu. Bude to moje třetí CVVZ v Třebíči. Tak snad bude usměvavá a pohodová jako ty dvě předchozí. Hlavně se budu snažit dodat nějaké ty zkušenosti a trochu dalších věcí, aby celé CVVZkové soukolí dobře klapalo.

3. Naše CVVZkové motto je „kostka ke kostce, člověk k člověku...“ A přesně o to se pokusíme. Poskládat kostky programu, kostky zkušeností na sebe tak, aby si každý našel to svoje a zároveň nezapomínat na člověka, na setkávání, dobrou atmosféru a skvělou náladu. Věřím, že jsou to věci, kvůli kterým stojí za to do Třebíče přijet.

4. Myslím, že hrát si umí každý bez ohledu na věk. Jen je to občas v sobě potřeba potlačit. Především ta zvláštní kategorie lidí trávící veškerý svůj volný čas dobrovolně při výchově dětí si hraje hodně často. A já? Když píšu tyhle řádky, sedím ve srubu na našem tábořišti coby Robin Hood s bandou dětí kolem sebe...

Venci – Lenka Vencálková

1. Právě jsem dostudovala a pracuji jako fyzioterapeutka.

2. Na CVVZ budu šéfkou infocentra...doufám, že vám budu moct zodpovědět všechny vaše dotazy =o)

3. Na akce tohoto typu se vždy moc těším, vím, že přijedu vždy úplně „mrtvá“, ale nabitá spoustou nových informací, zkušeností, myšlenek, zážitků a energie pro další práci s dětmi...proto byste měli přijet i vy!

4. Myslím, že všichni, kteří pracují s dětmi, si umějí a chtějí hrát... I já patřím mezi ně a jsem za to ráda.

Bohouš – Kamil Svoboda

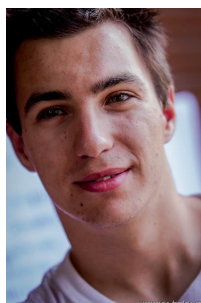
1. Jsem pedagog volného času na domě dětí a mládeže a snažím se zážitkově, zábavně, pomocí hraní rolí a tudíž jinak než poučováním předat nějakou tu pozitivní životní hodnotu.

2. Školu se vším všudy. Pohodlné ubytování pro účastníky v rámci daných možností, připravené prostory na programy, materiál pro programy a bezpečí lidí a věcí.

3. Na CVVZ je fajn jet, protože na malém prostoru a v krátkém čase se toho dá zvládnout opravdu hodně: nové nápady, novou chuť do činnosti a to pro úplně začínající i velmi zkušené. A to není jen o programech, ale o ostrově pozitivní deviance, jak to nazval jeden zkušený účastník, kde se potkávají lidé stejné krve a vzájemně si předávají spoustu energie. A proč Třebíč? Protože tu tato deviance hodně hluboko zakořenila.

4. Nikdy jsem nedospěl, hraji si stále. Šílený jsem v téměř každé roli, kterou hraju. Takže často. No a doufám, že mi to ještě pár let (tak čtyřicet :)) vydrží.

Honza – Jan Zima

1. Jednou půlkou vysokoškolák na druhý pokus, informatik na Mendlovce. Druhou půlkou nadšenec pro zážitkovou a volnočasovou pedagogiku. Ve výsledku takový rozlítaný smíšek, co by rád od všeho kousek.

2. Na CVVZ budu mít na starost materiální a technické zabezpečení. To máte - auta, autobusy, sklady, propisky, tužky, nůžky...

3. Můžete slyšet tisíce nadšených vyprávění o CVVZ, ale až osobní zkušenost vám dá pochopit, čím to je. Zážitky, zkušenosti, přátelství. Pokud jste ještě nikdy nebyli, pak zažijete něco dosud nepoznaného, ale to beztak i když už jste byli :).

4. Baví mě hrát si se svým životem, utíkat do nevšedních realit procpaných napětím, žít svůj vlastní svět bezstarostný jako dítě. Slovo dospělost je pro mě tak trochu synonymem pro stereotyp, podřízení se řádu a konvencím, zapadnutí do šedi každodennosti. Proto se snažím, aby se můj vlastní svět stal mojí každodenností.

Harry – Aleš Gothard

1. Bakalářem a současně opět studentem Sociální pedagogiky a volného času, vedoucím skautského oddílu, lektorem několika zážitkových akcí, občasným organizátorem divadelního festivalu, téměř vzorným synem, vnukem...

2. Napasování jednotlivých programových bloků do sebe tak, aby dávaly alespoň nějaký, byť možná skrytý, smysl.

3. CVVZ je jednou z akcí, kde lze načerpat zkušenosti a poznatky od druhých lidí, ale především akcí, kde mnozí z nás čerpají novou energii a nadšení pro svoji celoroční činnost. V tomhle pro mě spočívá její smysl.

4. Jakožto vedoucí dospívajících puberťáků si chtě nechtě musím ještě často umět hrát. Což ale samozřejmě považuji za pozitivum. Tedy svoji dospělost odhazují minimálně každý týden v pátek, někdy i častěji.

Fru – Eva Fruhwirtová

1. Jsem konzultant, novinář, marketingový stratég. A také vizionář, věčný optimista a člověk, který nesnáší lhostejnost.

2. Starám se o mediální část, záštity, komunikaci s novináři a o VIP hosty.

3. Jednoznačně proto, že na jednom místě bude největší koncentrace podobně smýšlejících lidí.

4. Stále si ráda hraju. Ten, kdo to nedělá, zapomněl, jaké to je být dítětem. Poslední dobou mám dokonce hraní v popisu práce. Trénuji totiž mozek a koncentraci. Součástí mentálního tréninku je právě hraní si.

Vítek – Vít Oplatek

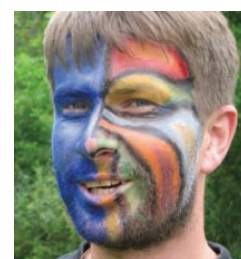
1. Pracuji na Katolickém gymnáziu v Třebíči jako pedagog volného času a jsem předsedou neziskové organizace Studentského klubu Katolického gymnázia HALAHOJ. Naším motto zní *Příklad není to nejdůležitější při ovlivňování jiných lidí.*

Je to to jediné. Snažíme se tento těžký úkol plnit.

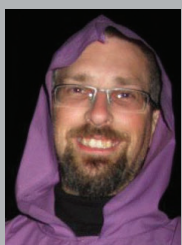
2. Na CVVZ naše organizace Studentský klub Katolického gymnázia Halahoj zajišťuje fungování čajovny, bufetu, herny stolních a deskových her a doprovodného programu. Já to celé mám na starosti jako koordinátor.

3. CVVZ je úžasná v tom, že člověk zjistí, že je stále moře bláznů, kteří jsou ve volném čase ochotni něco dělat pro druhé, cpou do toho svůj čas, své peníze, svoji energii a odměnou jim je občasně děkuji a hřejivý pocit u srdce. Člověk zde vidí, že v tom svém snažení není sám, že to má smysl a to mu dodá chuť jít do toho znovu. A v Třebíči je takových bláznů naštěstí pořád hodně, tak se na nás můžete přijet podívat, jak vypadáme...

4. Jsem hravý člověk a do všech her jdu stále naplno a s vervou. A jak zpívá Honza Nedvěd – *Ten, kdo si umí hrát, ten stárnout nemá čas a kdo by nechtěl žít* – tak je to i u mne. A kdy jsem udělal něco šíleného??? Co třeba zážitek z letošního našeho tábora, aneb sázka, že v noci v 3:15 vstaneme a půjdeme na jeden hrad, tedy bloudění v lese, kde byly popadané stromy po předešlé bouři, hledání značky a šťastný pokřik na vrcholku kopce u zbytků zdi. No, a aby to tak nezapadlo v paměti, tak si pak my, co jsme tam byli, občas voláme v noci ve 3:15 a kdo je probuzen, tak volá štafetově dalším lidem... Asi dnes zase někomu zavolám!

Rosťa – Roman Javorek

1. Manažer logistiky – mojí prací je zajistit doručení zboží ze všech koutů světa do našeho skladu. Žádná přeprava není stejná jako ta předchozí, každá je svým způsobem novou výzvou. A právě ta různorodost mě baví...

2. Mám na starosti tým mravenců, tedy těch co neustále běhají sem a tam a pořád něco někam nosí.

3. Kde jinde mám tak fantastickou možnost poznat nové lidi, naučit se nové věci od těch zkušenějších, nebo naopak předat svoje znalosti těm, co teprve začínají? Když k tomu přidám tu spoustu zábavy, která je s CVVZkou neodmyslitelně spjatá, asi není potřeba hledat další odpovědi... A my v Třebíči už snad CVVZku připravit umíme...

4. Já a dospělý? Někdy asi taky, ale...

Myc-hal – Michal Zábrš

1. Pracuji jako výtvarník v třebíčském muzeu, což je práce, která mě fakt baví. A tak to má být. Krom toho jsem teď hlavně hrdým tátou a stále se cítím být skautem, i když pasivním. Protože svému oddílu vděčím za mnohé, čím jsem.

2. Foto i video dokumentaci, CVVZkový zpravodaj, který právě čtete, a který ještě párkrát před i během CVVZ vyjde, grafiku akce a napínání nervů ostatních ze štábu.

3. V současné on-line době se může podobná akce zdát archaická – na webu najdete všechno rychle a snadno. Osobní kontakt, energie davu a porozumění při pohledu do očí jsou ale naštěstí i v této e-době stále lepší neživo.

4. Dřív jsem si myslel, že dospělost začíná ve dvaceti. To už si patnáct let nemyslím, spíš bych se postavil za bonmot, že každý chlap dospívá tři roky po své smrti. Ano, jsem rozumnější, odpovědnější a sám od sebe uklízím... Ale právě proto si šílenostmi musím ještě dokázat, že ještě žiji. Když jsem předloni přežil sicherhajzku v uchu, přežiji tento víkend i běh z Brna do Třebíče!